

Obrzędy wieczerzy wigilijnej

Wieczera wigilijna ma charakter wybitnie religijny. Przeżywanie w rodzinach naszych wieczerzy wigilijnej w duchu jedności, wspólnoty i miłości głęboko zapada w duszy naszych dzieci i przybliża im klimat Nocy Betlejemskiej. **Głębokie przeżycie tego wieczoru zjednoczy naszą rodzinę i pozostawi najpiękniejsze wspomnienia dla całej naszej rodziny.** Przeżywajmy więc ten wieczór bardziej duchowo.

Na centralnym miejscu w mieszkaniu ustawmy żłóbek z Dzieciątkiem Jezus. Stół nakryjmy białym obrusem. Pod obrusem umieśćmy siano. Przyozdobmy stół zielonym igliwem i świeczkami. **Na centralnym miejscu położmy opłatek i otwartą księgę Ewangelii.** Na stół podajmy jedynie potrawy bezmięsne i napoje bezalkoholowe. **Gdy ukaże się pierwsza gwiazda na niebie, na znak Gwiazdy Betlejemskiej, niech rodzina zgromadzi się wokół stołu wigilijnego.** Jedno miejsce przy stole zostawmy wolne, jako znak pamięci o bliskich zmarłych i o podróżnych, którzy niespodziewanie mogą zapukać do drzwi. Obok pisma ustawiamy świecę odświętnie udekorowaną. Symbolizuje ona obecność w rodzinie Chrystusa, który przyszedł na ziemię jako "światłość świata".

Wszyscy stoją, a najstarszy z rodziny zapala świecę.

Po zapaleniu świecy mówi:

Oto światłość, która w noc dzisiejszą przyszła na ziemię, by rozprzyszczyć ciemności grzechu.

Wszyscy: Bogu niech będą dzięki

W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.

Wszyscy: Amen.

Z Ewangelii według św. Łukasza (Łk 2,1-14)

W owym czasie wyszło rozporządzenie Cezara Augusta, żeby przeprowadzić spis ludności w całym państwie. Pierwszy ten spis odbył się wówczas, gdy wielkorządcą Syrii był Kwiryniusz. Wybierali się więc wszyscy, aby się dać zapisać, każdy do swego miasta. Udał się także Józef z Galilei, z miasta Nazaret, do Judei, do miasta Dawidowego, zwanego Betlejem, ponieważ pochodził z domu i rodu Dawida, żeby się dać zapisać z poślubioną sobie Maryją, która była brzemienna. Kiedy tam przebywali, nadszedł dla Maryi czas rozwiązania. Porodziła swego pierworodnego Syna, owinięła Go w pieluszki i położyła w żłobie, gdyż nie było dla nich miejsca w gospodzie. /cd. s.2/

W tej samej okolicy przebywali w polu pasterze i trzymali straż nocną nad swoją trzodą. Naraz stanął przy nich anioł Pański i chwała Pańska zewsząd ich oświeciła, tak że bardzo się przestraszyli. Lecz anioł rzekł do nich: "Nie bójcie się! Oto zwiastuję wam radość wielką, która będzie udziałem całego narodu: dziś w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel, którym jest Mesjasz, Pan. A to będzie znakiem dla was: Znajdziecie Niemowlę, owinięte w pieluszki i leżące w żłobie". I nagle przyłączyło się do anioła mnóstwo zastępów niebieskich, które wielbiły Boga słowami: "**Chwała Bogu na wysokościach, a na ziemi pokój ludziom Jego upodobania**". Gdy aniołowie odeszli od nich do nieba, pasterze mówili nawzajem do siebie: "Pójdźmy do Betlejem i zobaczymy, co się tam zdarzyło i o czym nam Pan oznajmił". Udali się też z pośpiechem i znaleźli Maryję, Józefa i Niemowlę, leżące w żłobie. Gdy Je ujrzeli, opowiedzieli o tym, co im zostało objawione o tym Dzieciątku. A wszyscy, którzy to słyszeli, dziwili się temu, co im pasterze opowiadali. Lecz Maryja zachowywała wszystkie te sprawy i rozważała je w swoim sercu. A pasterze wrócili, wielbiąc i wysławiając Boga za wszystko, co słyszeli i widzieli, jak im to było powiedziane.

Oto Słowo Pańskie.

Wszyscy: Chwała Tobie, Chryste.

Teraz następuje śpiew kolędy:

Wśród nocnej ciszy

śl. i mel. XVIII/XIX w.

1. Wśród nocnej ciszy

głos się rozchodzi:

wstańcie, pasterze,

Bóg się wam rodzi.

Czym prędzej się wybierajcie,

do Betlejem pośpieszajcie

przywitać Pana. :

2. Poszli, znaleźli Dzieciątko

w żłobie z wszystkimi znaki,
danymi sobie.

Jako Bogu cześć Mu dali,

a witając zawołali
z wielkiej radości:

3. Ach witaj, Zbawco,

z dawna żądany,

tylko tysiący lat wyglądany.

Na Ciebie króle, prorocy

czekali, a Tyś tej nocy nam

się objawił.

4. I my czekamy na Ciebie Pana,

a skoro przyjdiesz na głos kapłana

Padniemy na twarz przed Tobą,

I wierząc, żeś jest pod osłoną chleba
i wina.

Wspólna modlitwa.

Ojciec lub matka odmawia niżej podane prośby, wszyscy odpowiadają:

Ciebie prosimy, wysłuchaj nas, Panie!

1. Boże, nasz Ojczy, w tej uroczystej godzinie wychwalamy Cię i dziękujemy za noc, w której posłałeś nam swego Syna Jezusa Chrystusa, naszego Pana i Zbawiciela.

Prosimy Cię, udziel naszej rodzinie daru miłości, zgody i pokoju.

Ciebie prosimy, wysłuchaj nas, Panie!

2. Obdarz także naszych sąsiadów, przyjaciół i znajomych pokojem tej nocy.

Ciebie prosimy, wysłuchaj nas, Panie!

3. Wszystkich opuszczonych, samotnych, chorych, biednych, głodnych na całym świecie pociesz i umocnij Dobrą Nowiną tej świętej nocy.

Ciebie prosimy, wysłuchaj nas, Panie!

4. Naszych zmarłych (wymienić imiona) obdarz szczęściem i światłem Twej chwały.

Ciebie prosimy, wysłuchaj nas, Panie!

Panie Boże, Ty sprawiłeś, że ta święta noc zajaśniała blaskiem prawdziwej światłości Jedno rodzonego Syna Twojego; spraw, abyśmy jaśnili blaskiem Twego światła w naszym codziennym postępowaniu.

Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Ojciec nasz ...

Łamanie się opłatkiem i życzenia

Ojciec lub matka: A teraz w duchu miłości i przebaczenia przełamiemy się opłatkiem, chlebem miłości.

Otwierając serca nasze w miłości wzajemnej, otwieramy je na przyścislenie Pana. W Nim każdy człowiek znajdzie dobroć i przyjaźń. Niech On będzie zawsze z nami w naszym domu.

Ojciec lub matka składa wszystkim życzenia i przełamuje się opłatkiem najpierw z matką lub ojcem, a potem z pozostałymi członkami rodziny. To samo czynią następnie wszyscy obecni.

Spożywanie wieczerzy

Przebiega w atmosferze wzajemnego braterstwa i życzliwości. W czasie wieczerzy należy wyłączyć telewizor.

Spiewanie kolęd i wymiana upominków.

Cicha noc

śł. niem. Joseph Mohr śł. pol. Piotr Maszyński, mel. Franz X. Gruber

1. Cicha noc, święta noc!

Pokój niesie ludziom wszem,
a u żółbka Matka Święta
czuwa sama uśmiechnięta
nad Dzieciątka snem. (2 x)

3. Cicha noc, święta noc!

Narodzony Boży Syn!
Pan wielkiego majestatu
niesie dziś całemu światu
odpuszczenie win. (2 x)

2. Cicha noc, święta noc!

Pastuszkowie od swych trzód
biegną wielce zadziwieni
za anielskich głosem pieni,
gdzie się spełnił cud. (2 x)

Po wieczerzy świąteczny nastrój podtrzymujemy śpiewem kolęd i wzajemnym obdarowywaniem się upominkami. Przy choince, w nastroju świątecznym oczekujemy na Pasterkę, Uczętę świąteczną całej parafii.

Modlitwa po wieczerzy

Dziękujemy Ci, Boże, nasz dobry Ojczy, za Twojego Syna Jezusa Chrystusa, dziękujemy za miłość do wszystkich ludzi, za ten wieczór wigilijny i dary, które spożywalimy. Tobie chwała na wieki. Wszyscy: Amen.

*Na podstawie Rytuału Rodzinnego, Bp Józef Wysocki
Przygotowała: Agata Trojanowska*

